

העלון טעון גניחה
עלון חס' 519
שבת פורשת "במדבר"
שנת תש"ס



ע"ש הצדיק המלוכז' רבי ינון חורי זצוק"ל, זיע"א
יוצא לאור ע"י ארגון 'חסדי ינון' 03-6182992

העלון מוקדש לעילוי נשמת
יוסף בן רבקה ז"ל
שושנה בת אסתר ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
יורם בן אסתר ז"ל
לרפואה שלמה
שלמה בן ויקטוריה
אולגה זימבול בת אמילי

זמני שבת
פרשת 'במדבר'

פגל המנוחה	הדלקת נרות	צאת שבת	רביעית
6:03	6:59	8:15	8:53
6:06	7:16	8:18	8:50
6:04	7:14	8:16	8:48

המסרה: "סחר חודש"

החלקה השבועית

הלכות עירוב תבשילין

א. יום טוב שחל בערב שבת, אסור מדברי סופרים לבשל בקדירה בפני עצמה או לאפות פת לצורך השבת, אלא ע"י "עירוב תבשילין", דהיינו שיניח תבשיל מערב יום טוב לשבת, בכדי שיהיה ניכר שאינו מתחיל בבישול ואפיה שאינם לצורך יום טוב, בעיצומו של יום, אלא הוא רק כגמר מלאכת אוכל נפש לאחר שהתחיל בה מערב יום טוב. ונהוג להניח פת ותבשיל, כדברי רבי אליעזר (ביצה טו) על הפסוק (שמות טז, כג) את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשל בשלג, מכאן שאין אופין אלא על האפוי ואין מבשלין אלא על המבושל, מכאן סמנו חכמים לעירובי תבשילין מן התורה. ולכן יש להניח לכתחילה פת ותבשיל מערב יום טוב. ובדיעבד אם לא הניח לצורך העירוב אלא תבשיל בלבד, מותר לאפות ולכשל ביום טוב לצורך השבת. אבל אם הניח פת בלבד, יש אומרים שאפילו לאפות ביום טוב אינו רשאי. יש מתירים על כל פנים לאפות, וספק דרבנן לקולא.

ב. שיעור התבשיל שמניח לצורך העירוב כזית [עשירים ושבעה גרם, ובדיעבד די בשמונה עשר גרם] ואפילו בני המשפחה מרחבים די בכזית תבשיל לצורך העירוב. וטוב להחמיר להניח פת העירוב כשיעור ביצה. ושנים או שלושה בעלי בתים שגרים בדירה אחת צריכים לעשות כל אחד עירוב בפני עצמו. אבל בני ביתו הסמוכים על שולחנם אפילו הם נשואים, אינם צריכים לערב באופן נפרד, ורשאים ואפוא ולכשל בביתו עבור כולם על סמך העירוב על ראש המשפחה. ואם הם חלוקים בעיטתם וכל אחד סועד על חשבון עצמו, כל אחד יערב בפני עצמו. (אשל אברהם)

(חזון שבדיה)

מטעמים לשולחן

איש על גדלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו (בב)

בשעה שנעלה הקב"ה על הר סיני ירדו עמו כ"ב רבבות של מלאכים, שנאמר (תהילים סח): ריבב אלקים רבתיים אלפי שנאן, והיו כלם עשויים דגלים, שנאמר: דגל מרבבה. כיון שראו אותן ישראל שהם עשויים דגלים דגלים, התחילו מתאווים לדגלים, אמרו: הלואי כך אנו נעשים דגלים נמות... אמר להם הקב"ה: מה נתאווים לעשות דגלים? הייכם שאני ממלא משאלותיכם, ימלא ה' כל משאלותיך (תהילים כ). מיד הודיע הקב"ה ואמר למשה: לך עשה אותם דגלים כמו שנחאו (במדבר רבה בג).

במבט פשוט, ללא התבוננות מעמיקה, נראה שישראל ראו דגלים אצל המלאכים, וכתוצאה מכך התשרר גם בהם הרצון לדגלים. אם הם-גם אנו... מעין משחק שכזה, חלילה... כמובן שאין פני הדברים כך, ונעבור מה טעמן בעומק דברי חז"ל. יהודי חרדי, שבמסגרת שרותו במלואים היה מוסר דרשות לפני חילים בצבא, ספר לי, שפעם הוזמן לבסיס צבאי לדבר דברי חזק והתעוררות לחודש אלול. היה זה מקום ענק, חילים רבים הסתובבו שם, והנה הוא מבחין ברעש והמלה, אף אחד אינו יושב במקומו. פנה אל אחד המפקדים ושאל: מה מתרחש כאן? פשוט מאד, הסביר המפקד. "נמצאים כאן חילים מחילות שונים- חיל האוויר, חיל תותחנים, חיל דגלים וכו' וכל אחד אינו מוכן לשבת בחברת חילים מחילות אחרים. הטיסים, המחשיבים עצמם כעלית שבעלית, אינם וכו' לשבת ליד הטנקיסטים. לטנקיסטים לא יאה לשבת ליד הנהגים, והנהגים - אין זה מכבוד לשבת ליד האפסנאים..." פנה המרצה לכונן קהל החילים והכריח "חט לי חמש דקות שקט, ברצוני להבהיר לכם נקודה חשובה" השתדד שקט והמרצה פתח בדבריו: נאמר בתחילת פורשת נצבים: "אתם נצבים היום כלכם לפני ה'... ראשיכם שביטיכם וזקניכם ושטריתכם... מחטב עציך עד שאב מימך" (דברים כט, טו) נשאלת השאלה: הלא חוטב עצים ושואב מים הם בעצם באותה דרגת חשיבות, שניהם משתכרים פחות או יותר אותן פרזותות מה הכונה אפוא "מחטב עציך עד שאב מימך"? לכאורה מתאים יותר היה לומר: "משורך דינך ועד חוטב עציך"... נג, מה אתם אומרים? פנה אל הקהל, ומשאל נענה-אמר הוא את התשובה: "דעו לכם! התורה מתיחסת לבני אדם, לא כמו שאנו, בני האדם, מתיחסים אחד כלפי חברו. העולם הזה הוא עולם של שקר, אדם נמדד לפי גודל סכום הכסף המופקד בחשבון הבנק שלו. כשאומרים על אדם שהוא "שוה מליון דולר" אין הכוונה שזה באמת שווה, אלא שבחשבון הבנק שלו מונח סכום זה. אבל התורה הקדושה מתיחסת לבני אדם-ולבראה בכלל- באופן אחר לחלוטין. במבט של תורה- שהוא מבט האמת- אדם נמדד לפי מה שהוא תורם לבריאה. חוטב עצים, בעצם, הורס את הבריאה. שואב מים, לעומת זאת, מחיה את הבריאה. בין זה לזה- נמצאים שאר כל המקצועות. לכן לשון הכתוב: "מחטב עציך עד שאב מימך", שכן חשיבות האדם אינה נמדדת בגובה המשכורת ובכבוד שאחרים חוששים כלפיו בהתאם ל"שווי" הממוני, אלא בהתאם לתרומה שהוא תורם לבריאה. "גם אתם" סיים אותו מרצה- "הרי כלכם חילים, לכולכם אותו 'מקצוע', ולא משנה מה בדיוק כל אחד עושה. לכבוד-אין תפקיד בהתייחסות לחולת!

משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה (ג, כט)

משפחת בני קהת יחנו וגו' תימנה - וסמוכין להם דגל ראובן החונים תימנה אוי לרשע ואוי לשכח לכן לקו מהם דתן ואבירם ומאתים וחמשים איש עם קרח ועדתו שנמשכו עמהם במחלקתם (רש"י). דרכו של אדם היא להגדר אתר שכניו ולעשות כמעשיהם הרעים, משום כך מדריכה אותנו המשנה (אבות א, ז): "נתאי הארבלי אומר הרחק משכנך ועל תתחבר לרשע ואל תתיאש מן הפורענות". משנה זו- מבאר ה"ילקוט הגרשני"-אינה שיכת רק למתגורר בקרבת שכנים רעים, אלא יש בה הדרכה לכל יהודי ויהודי, שהרי הנמרא אומרת (ברכות ח ע"א): "כל מי שיש לו בית הכנסת בעירו ואינו נכנס שם להתפלל נקרא שכן רע". אם כן בא התנא נתאי הארבלי ואומר: "הרחק משכן רע"- אל תהיה שכן רע, אלא לך להתפלל בבית הכנסת. ואם הגעת לבית הכנסת ומצאת שם אנשים מדברים בתפילה-ואל תתחבר לרשע", אל תדבר עמם. שמא תאמר: הלא הם מדברים כאות נפשם, ובכל זאת לא קורה להם מאומה, ממשיך התנא ואומר "ואל תתיאש מן הפורענות".

ומתוק האור

להישאר בביתם, ההפלגה הארוכה, וסימני השאלה כיצד נתפרנס ומה נעשה שם בארץ העלומה הותירו אותם שם, עד שנפלו כפרי בשל לידיים השטניות של שלוחי הפיהרר. הורי למרות גילה המכובד, נספפו לשלום למחוזות ילדותם ובגרותם ויצאו עמנו. רוז'ר הכיר את ההיסטוריה הזו. הוא היה בן חמש כשסבא וסבתא נפטרו באותה שנה. רוז'ר נזכר שסבא היה מושיבו על ברכיו מלטף את פאותיו הזהובות ושר לו באוזן בניגון שובה לב "להתענג בתענוגים ברבדים ושלו ודגים". הקול של סבא היה מלטף מחד, וחזק ועוצמתי מאידך, ורוז'ר ניסה לחקותו, "מה יידידות מנוחתך..." גם בלשון הקודש, וגם באידיש. שני אחיה הגדולים של רבקה העדיפו להישען על צפירות הארבעה ההונגריות, ונתרו אף הם במדינה שלכאורה נראתה מוגנת וכזו שתצליח לשרוד את השואה, אך לא! בעוד שלושה שבועות הוא יתייצב בלשכת הגיוס האזורית, יקבל קידבק ובתוכו שק שינה, בגדי קרב, נעלים גבוהות ורובה. הבחור האמריקני השקט והביישן יאלץ להתמודד עם מציאות חדשה שלא הורגל לה. הוא ילד תפנוקים, שלומד ראיית חשבון. מתי יסיים את לימודיו? אחרי שישוב מן הצבא. הוא לא היחיד, הרבה חיילים צעירים ששרדו את התופת מילאו - עם שחרורם - את המכללות, ומשם הפגינו נגד ממשלת ארה"ב וקראו לה לצאת מיואטנס די לשפיכות הדמים". הם צעקו, רוז'ר פתח את החלון ושאף אוויר נעים לריאותיו. הוא נסע בסך הכל 80 קמ"ש, ומשאית טריילר גדולה צפרה לו בעצבות. הוא לחץ על דוושת הגז וגמלט ממנה. "סע בהירות", ביקשה אמו, "בעוד חצי קילומטר תפנה ימיה, נכנס לעיירה ג'ונס סאואר, אני רוצה להכיר לך בית חרושת גדול". רוז'ר זימזם לחן מוכר, פנה ימיה ובעבור שלושה קילומטר הבחין במפעל הבקבוק הגדול בוטליין. "אמא, מה איבדנו כאן במפעל הזה?". "לא איבדת חלילה", השיבה אמו "מצאנו. מצאנו את האמונה התמימה בקב", שציווה אותם לעשות מלאכה ששה ימים, אבל את יום השבת, יש לקדשו. יש לשבות מכל מלאכה. מדוע? כדי לשמור על הברית הנצחית שבין היהודי לאלוקיו. שיזכור, וידע, ששבת היא המתנה האדירה שהקב"ה הוציא מבית גנזיו כדי לתתה לנו. ומי שנותן מתנה בלעדית ויחודית מבית אוצר, אין לשער את מחירה. זאת ועוד רוז'ר, השבת כידוע לך היא מקור הברכה. היא מקור ההצלחה... היא בבת עינו של הקב"ה, ומי ששומר אותה, שומר למעשה על עצמו מכל מרעין בישיך". פועלים יצאו ונכנסו למפעל. "הבס רוז'ר, כאן עבד אביך במשך חמישה ימים רצופים. ביום שישי הוא הודיע לבעל המפעל "מחר שבת, יהודים לא עובדים בשבת", בעל המפעל שאג עליו בעיניים רושפות "יהודי! מכוונת הבקבוק אינן עוצרות בשבת... ואם הן לא עוצרות צריך להימצא על פס הייצור. אתה מפוטר מהרגע!". הבוס שלף פנקס הצ'קים שלו, חתם והגיש לאביך את שכרו... בשבוע שלאחר מכן אבא התקבל למפעל נוסף... והגוהל חזר על עצמו...". רבקה ורוז'ר פקדו קרוב ל 42 מפעלים, משרדים, מסעדות, בהם עבד ג'וזף במשך זמן קצר עד שפוטר עקב מסירות נפשו לשמור שבת. רבקה רשמה בפינקסה הקטן בדקדוק כל מקום עבודה, תאריך כניסה ותאריך פיטורין. האתר האחרון אליו הגיעו היה מפעל לשימורים. רבקה הצביעה על המפעל ואמרה "רוז'ר יקירי, היו ימים שהגענו לפת לחם, אביך נאלץ לנסוע מפעם לפעם מאות קילומטרים, בשביל פת חרבה ולעמוד שוב באותו נסיון. חמישה ימי עבודה, ומיד אחר כך מכתב פיטורין. היה זה יום קיץ חם ולזהט. אביך עמד כאן בתחנה האוטובוס, ומכתב הפיטורין בידו... הוא שלף מכיסו את העט הפשוטה ורשם "אבא שלי שבשמים, גם אם ארעב ללחם, גם אם עד יום מותי אעבוד ואפוטר לא אוותר על המתנה שלך - השבת". רבקה שלפה מן התיק שלה מעטפה מקומטת. "קח רוז'ר וקרא. תכיר מי הוא אבא שלך. שלא נכנע, גם אתה בני אל תכנע!!" שלא תתן לקצינים אמריקניים לגרום לך לחלל שבת. תזכיר גם אתה לקב"ה, שהזיעה של אביך למען כבודו, לא היתה בחינם".

המשך בשבוע הבא אי"ה

-באדיבות המחבר הרב קובי לוי הי"ו

שנות השישים למנינם, של המאה הקודמת. כשרוז'ר רפאלסקי קיבל ציוגיס, אחוז פיק ברכיים. רק זה חסר לו, לטוס כחייל צעיר ובריא לזיואטנס לשדות הקטל האינסופיים, ולחזור משם על גבי אוניה או מטוס תובלה בתוך ארון. התמונת הללו של הארועת העטופים בדגל הכוכבים האמריקני היו לחם חוקם של האמריקנים בשטת השישים. לא תמיד היה ברור להם על מה נלחמים, למה ומה יצא מכל האגו הנפוח של נשיאים ורמטכ"לים שחשבו שהם השוטר של העולם, ולבסוף שבו למולדת קצוצי זנב ושבורי שיניים. רוז'ר בן ה - 20 הוא בחור שומר מצוות. נסיונותיו להתחמק מן הרדאר של לשכת הגיוס המרכזית עלו בתוהו. גובהו 1.85 ס"מ, גופו חסון, והפרופיל? הכי גבוה שיש. אלפי חיילים קרביים חזרו מן התופת היישר לבתי הקברות, והחטיבות הקרובות שיוועו לעוד בשר תותחים. הלוחמים הוויאטנמים התחרו ביניהם מי יהרוג יותר אמריקנים. מה שלא מנע מהם להכין לחיילי הסבון האמריקנים, מארבים מתוחכמים החל מצמרות העצים, ביצות הענק, וכלה במוקשי שרשרת שהתפוצצו זה אחר זה, והותירו שלוליות דם גדולות. **הוריו הקשישים של רוז'ר מחודמעה**. זהבנם היחיד שנולד להם אחרי כמעט 25 שנות נישואין. וחוק הגיוס לשעת חרום, לא כל כך מתחשב בתוהו היבש הזה. "עליך לעבור טירונות קרבית מפרכת במשך שלושה חודשים, ולאחר מכן תוונק יחד עם כל חיילי הגדוד ליואטנס...". כך נרשם במכתב הגיוס הרשמי, בלשון לקונית ויבשה, משל היתה טיסה ליואטנס המבטעת לזלילה אמריקנית טיפוסית של צי"פס והמבורג במסעדות ועירה ליד תחנת דלק נידחת... הם ידעו שנסיון התחמקות או עריקה עלולים לשלוח אותו לכמה שנים לכלא... ואחר כך לגיוס כפוי. מה עושים? אמו רבקה בת ה - 70 הורתה לרוז'ר לקחת את מפתחות המכונית, וסימנה לו לצאת. אביו ג'וזף התיישב על הכורסא ושתק. רוז'ר הוא כל החיים שלו... זו לא גוזמה. רוז'ר התניע את הרכב. אמו חבשה את משקפיה והוציאה מתיקה פנקס קטן צהוב ודהוי. "תתכונן למסע של 24 שעות", אמרה לו, "קח איתך את תיק התפילין בבקשה". "לאן בדיוק נסעים אמא? את קצת מסתורית" התעניין הבן. "אנחנו יוצאים עתה למסע בן 24 שעות, להכרות עם אבא שלך", לחשה לו האם. "אני מכיר את אבא היטב", ניחך רוז'ר. "מה כבר את יכולה לחדש לי?". "הן, הן, אני אחדש לך ועוד איך. אבא שלך יושב כרגע על הכורסא, ובוכה בלי דמעות, הוא בחרדה נוראה... הוא יהודי רגיש ועדין נפש. אל תשכח, אתה בן יחיד שלנו, שנולד מאד מאוחר. בגילנו היינו אמורים לחבוק נכדים. אולי אפילו ניין. אתה בבת עיננו. וצו הגיוס האיום הזה בהחלט מדאיג אותנו. ניסיתי לעשות הכל כדי למנוע ממך להתניס. אך לא עלה ביד. המחלקה המשפטית של המטה הכללי טוענת שבעיתות חרום כולם מתגייסים, ושלא אדאג מדוע? כי גם אם תוטס ליואטנס הם ישתדלו לשכך אותך באזורים נטולי קרבות. אבל כמו שלמדנו להכיר את המלחמה הזו, אין שם פינה שקטה. המקומיים הם פטרוטים, וכל איכר או נהג מונית הם טרוריסטים בפוטנציה...". המכונית יצאה מן העיירה הקטנה, ועלתה על הכביש המהיר. הנוף היה פסיפס מרהיב של הרים גבוהים וירקרקים באופק, מימין שדות כותנה ההולכת וחושפת את פקעות חוטי הלובן, ומשמאל הדיונות הצהבהבות הנמתחות על עבר חוף הים. רוז'ר שתק. אמו רבקה, לידת הונגריה, הצליחה להימלט עם בעלה והוריה טרם כניסת הנאצים להונגריה, על אונית משא בדרכה לארה"ב. צפירות הארבעה שנשבו מן הממשלה ההונגרית, כאילו החיסולים יעברו מעל ראשה של יהדות הונגריה, לא שכנעו את נחף רפאלסקי. המידע הקטוע שרלף מפולין גרמניה וליטא, היה מספיק כדי להניעו לפעול בנחישות כדי לא להגיע לאותה עת נוראה... של עימות חזיתי עם תלמידי הרייך השלישי. "השארנו בהונגריה רכוש רב, ובית גדול. הכסף ההונגרי המעט שהיה בכיסנו לא הועיל הרבה. בארה"ב מדברים בדולרים. אבא שלך, יהודי מאמין באלוקיו ושומר מצוות בדקדקת, קיבל איתו משמים, לברוח ולהציל מה שניתן להציל. הוריו היו מבוגרים וחלשים, והעדיפו



עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעת... ..

אחין שלי שיהיה בריא, בן 19, עבר תאונה דרכים קשה עם האופנוע. הוא הגיע מורדם ומנושם לבית החולים. עד שזה נודע לי ועד שקלטתי מה המצב, התקשרתי ל"חסדי ינון" שיעשו לי עכשיו, "פדיון נפש", זה פקוח ופש ממש. ואכן עשו את הפדיון עבור מיד. הרופאים לא ידעו להגיד אם יוכל לשרוד אפילו, כי זירת התאונה היתה קשה מאד והוא הגיע במצב שה' ירחם... אבל מחשבות רבות בלב איש ועצת ה' היא חקופה בסביבות שלוש אחר הצהריים, התעורר, והתחיל לנשום בכוחות עצמו. התקשרתי מיד לבשר בשורות טובות, ולהודות לרופא כל בשר... ושכחי הרבים יעמוד לזכות, ותהיה לו רפואה שלמה, ויצא מהבית חולים בריא ושלם, בקרוב... אמין!

בעילום שם

לפני החג התקשרתי בדחיפות ל"חסדי ינון" כשנודע לי שאשפז רב צדיק, השם ישמור אותו ויארך ימיו בטוב ובנעימים בע"ה. שנמצא חיובי לנגיף ועם מצוקה נשימתית. בקשתי שיעשו לו "פדיון נפש" דחוף, "בבקשה תקרעו את השמים שהוא יבריא! ואכן על הבקר עשו לו את הפדיון. כמוכן שכולם קראו תהילים לרפואתו, אבל כל אחד עושה מה שיכול. מכיון שאני חאה כל הזמן ישועות כאן, זה היה אך טבעי שאזמין עבורו פדיון נפש. לשמחתי הרבה, שחררו אותו למחרת הביתה. אני לא יודעת, אבל להרגשתי, אם יכולתי במקצת להועיל ולהחזיר קצת טובה לצדיק, זכינו. תודה לה'...

בעילום שם



גיסו של בעלי היה עצור על דבר שלא עשה, וניסו להלביש עליו חיק שאם היה יוצא לפועל היה צריך לשבת בכלא לתקופה של לפחות שבע שנים, עשיתי לו "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" וברוך השם הכל הסתדר מעל הכסע. היום הוא שוחרר הביתה וכל הסיפור נסגר ואין שום אישום לגביו. גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא, כי אתה עמדי!

ג.ב.מהמרכז,

התחנתני עם בחור חולה סינדרופניה, למחרת זאת היה בעל מקסים ועוזר, חסמן, עד שהיה נכנס לעצבות, ומחליט שרוצה לפרק את התבילה, וזה היה קורה בלי שום התראה לפחות פעם פעמיים בחודש, אנחנו יכולים לשמוח בבוקר ופלאומם בערב הוא לא חוזר הביתה ורוצה להתגרש, לא יכולתי כבר להמשיך לחיות בצורה כזאת ובפרט עם בעתיד יולדו לנו ילדים אז החלטתי מעצמי להיפרד. פחדתי שהוא יערים קשיים לכן החלטתי לעשות "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" למרות שאני בחורה שלא מאמינה בסגולות, אבל החלטתי שאין לי מה להפסיד והתקשרתי ל"חסדי ינון" לעשות פדיון, וברוך השם מיד לאחר הפדיון החלטנו בהסכמה להיפרד והכל זרם במהירות. וברוך השם אני היום גרושה ממש ואני שמחה שזה מאחורי ושזה נגמר בהסכמה.

ש.א. מהדרום



אנחנו משפחה דתית הבן שלי בזמן שירותו הצבאי ירד מבחינה רוחנית, ולצערנו הרב הפסיק אפילו להניח תפילין, כל משפחתי מחוברת לפדיון של "חסדי ינון", אז החלטתי לקחת את הענינים לידיים ולעשות לכן שלי "פדיון נפש" שיתחזק בעבודת השם. ואז לאחר הפדיון נודע לנו שהוא מתחיל שוב להתקרב לבורא ומניח תפילין כל יום. שבע פעמים יפול צדיק וקפא יהי רצון שבזכות סיפור הישועה נזכה סלנו והוא בכללנו שנחזור בתשובה שלמה ונזכה לעשות נחת רוח לבורא עולם. רק להודות להשם...

אמא מאושרת

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

<< פרטים בקו הישועות 03-6182992 >>

החיזוק השבועי מעשיך עושים רושם בעולם

אחד מתלמידי ישיבת "מיר" נטק לניתוח במעי העיוור. הרופא המקומי שבדק אותו הזכיר שעליו לעבור את הניתוח ברחיפות כיוון שהוא נמצא בסכנת מוות. ביקש הבחור מחברו ללימודים, הרב שלמה לורנץ, שיתלווה אליו לזילנא. ניגש הרב שלמה לורנץ למשגיח רבי יחזקאל לוינשטיין צ"ל כדי לבקש רשות לנסיעה ואמר: "חברי חולה במעי העיוור, מאיימת עליו סכנת מוות, הרופא אמר שהדבר צריך להיעשות ברחיפות". כששמע המשגיח את דבריו נעשה חיזור כסיד ורעד כולו. חשב הבחור שהמשגיח התרגש ונבהל מהבשורה, אך אז זעק המשגיח ואמר: "אסור לומר את הדברים שאמרת, מהמעי העיוור לא מתים, מתים מתים אך ורק מחטא!" זעקתו של המשגיח היכתה בבחור שהרגיש באותו הרגע את החרדה ויראת השמים העמוקה שהיו סמונת בדבריו של המשגיח, ואשר חילחלו עמוק לליבו. "מאז אותו מעשה עברו כבר שבעים שנה" סיפר הרב שלמה לורנץ, "במשך כל השנים איני יכול לשכוח את זעקתו של המשגיח, לא נמחק מזכרוני הרושם העז שעשתה עליי אותה השיחה, והמשפט הבודד שאמר הרב: 'מעמי עיוור לא מתים, מתים אך ורק מחטא' ליווה אותי כל ימי חיי' (אוהל משה) כל פעולה שאדם עושה יוצרת רושם, אין האדם יודע כיצד מעשיו פועלים בעולם, על מי ומה הם משפיעים, הן לטובה והן חלילה להיפך. כשאתה עושה מעשה לא תמיד תראה את ההשפעה שלו עליך, על הסביבה, אבל היא פועלת יתכן מאד שתראה כבר באותו יום פירות, ויתכן שתראה זאת לאחר שנים. יש בכוחך לחולל מהפכות בסביבתך, לתת כוחות לאחרים גם בלי שהתכוונת שים לב למעשיך, התנהג בצורה נאותה, תשפיע על סביבתך, תהיה אתה 'המנוף' שמרים את האחרים ולא חלילה 'הדחפור' שחופר להם בורות. לעיתים מילה אחת, התנהגות אחת, הבעת פנים אחת יכולה לתת לאחר כל כך הרבה, גם אם לא שמת לב לכן, לא התכוונת, מעשיך פשוט עושים רושם על סביבתך...

חנן קותא

ניתן להוריד את העלון באתר www.hasdeyionon.org

לחם
לחם חלב ונגינה
משקל אחת בלבד

אחד חשפתה סקפה לחיטון לחם חלב ונגינה

חוקרים לחסדי יונן
 חורחים את שוני המוצר
 לחם חלב ונגינה
 המשפחה הנזקקת הקבל כוסין
 לקניית לחם חלב ונגינה
 בשו"י 1 ש"ח בלבד

תלרומ ל"חסדי יונן" 03-6182992

בסיעתא דשמיא ניתן להשיג את

מטבע הישועות של הצדיק

המסוגל לשמירה והגנה מעין הרע, בריאות איתנה, פרנסה בשפע, מזל והצלחה

לפרטים בקו הישועות 03-6182992

הפרשה המצויירה

// מתוך ספרו "מסעמים לשולחן" //



לעז נחמן סראקי, יסמית'ה בת מסעודה, יהושע בן עזריא, רחל בת פלילה, יעקב בן חיה, אמילי בת רוזה, צבי בן אילנה דל

לפרסום והקדשה ניתן לשלוח לפקס 077-2182992 או לטלפון 03-6182992. הארות והערות יתקבלו בברכה... ניתן לתרומ ל"חסדי יונן" בכרטיס אשראי בקו הישועות 03-6182992 ובבנק הדואר חשב' 3640582